

ogsaa Indvendinger derimod, men jeg tror, at denne Opgørelse vil bidrage til at skaffe et klarere Blik paa Situationen, end der i Almindelighed er til Stede. Naar nemlig den sidste ærede Taler henviste til den Tradition, der i en Række af Aar har dannet sig, hvorefter man skulde regne Udgiften paa § 27, II, med Halvdelen af dens Beløb som virkelig Formueforbedring, tror jeg, at vi aldeles ikke kunne blive staaende ved den Tradition. Denne Opgørelse kan have været passende i sin Tid over for de Jærnbaneanlæg, som der da var Tale om, men den kan næppe passe med Hensyn til de Jærnbaneanlæg, vi nu staa over for, med Hensyn til deres finansielle Betydning — jeg taler ikke om deres Betydning for de paagældende Egne. Jeg tror tillige, hvad jeg skal komme nærmere ind paa, at saaledes som Bevillingerne nu opgøres paa § 27, II, er der al Anledning til at foretage en langt stærkere Reduktion end den traditionelle, der gik til Halvdelen af Beløbet. Det, som falder mest i Øjnene, naar man ser paa de 3 sidste Finansaar, for hvilke der foreligger Regnskab, er det Faktum, som det ærede Medlem anførte, at medens Kassebeholdningen i en Række af Aar er gaaet ned, er nu ikke blot denne Nedgang standset, men der er en Opgang af 10 Millioner. Jeg tror imidlertid ikke, at man behøver at ængstes over denne Opgang som et Vidnesbyrd om en altfor god finansiell Status, thi naar vi sammenligne den med Forøgelsen af Statsgælden, se vi, at over for Kassebeholdningens Opgang med 10 Millioner staaer en Forøgelse af Statsgælden med 14 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og deraf betegne omtrent 4 $\frac{2}{3}$ Mill. et Beløb, for hvilket man vel kan sige, at man ingen Kapitalvaluta har faaet. Det er nemlig den Pris, vi betalte for at faa en Rentefod af 3 pCt. i Stedet for 3 $\frac{1}{2}$ pCt. Om denne Forandring har været den Pris værd, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg vil blot særlig i Anledning af de Udtalelser, der kom frem fra den ærede sidste Taler, sige, at det i høj Grad har overrasket mig at se af Bladene, at man nu skulde have Tanke om at fortsætte den da begyndte Konvertering. Dels forekommer det mig, at det nævnte finansielle Resultat af Konverteringen ikke egentlig taler derfor, men dels — og navnlig — forekommer dette mig at være ganske i Strid med Forholdene paa Pengemarkedet paa en Tid, da Nationalbankens Diskonto er 5 og 5 $\frac{1}{2}$ pCt., og den tyske Rigsbank noterer 5 pCt. Jeg tror, at man gør sig ikke ringe Grad Illusioner om den Betydning, som

Foranstaltningen vilde have til at føre udenlandsk Kapital ind paa vort Marked, saaledes som Forholdene faktisk ere. Jeg vil om faa Dage faa Lejlighed til andetsteds at komme nærmere ind paa denne Undersøgelse, og jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind derpaa, men jeg vil blot her i Modsætning til det ærede Medlem udtale som min Overbevisning, at en ny Konvertering vilde i dette Øjeblik i den Grad komme paa tværs af den almindelige økonomiske Udvikling her i Landet, at man maatte betragte den som lige uheldig fra et finansielt og fra et almindeligt økonomisk Standpunkt. Jeg tænker ikke herved paa Debitorernes og Kreditorernes modstaaende Interesser, jeg tænker ikke heller paa Obligationsejernes Interesse, men naar jeg ser paa den almindelige økonomiske Situation, og hvad den i Øjeblikket kræver, saa tror jeg, at en Konvertering vilde være uheldig. Trække vi nu de sidste 4 $\frac{2}{3}$ Mill. fra de 14 $\frac{1}{2}$ Mill., hvormed Statsgælden nominelt er bleven forøget, vil det ses, at der bliver tilbage henved 10 Mill., netop det Beløb, hvormed Kassebeholdningen er stegen, saaledes at man kunde sige, at det er de 10 Mill., som er kommen til Ræst paa Laanet, som er gaaet over i Kassebeholdningen, hvad der i og for sig ikke betyder nogen særlig Forbedring af Status. Ved Siden deraf have vi forbrugt omtrent 3 Mill. af Aktiverne. Det er ikke min Mening at sige — det maa jeg vel betone — at dette skulde være et lidet heldigt eller godt Resultat. Jeg finder, at det samlede Resultat maa siges at være fuldt tilfredsstillende, men jeg kan kun ikke gaa videre og betegne det som et glimrende Resultat. Resultatet vil nemlig, efter den Maade, jeg ser paa det, være det, at man har blot ved Hjælp af et Forbrug af 3 Mill. af Aktiverne kunnet afholde samtlige Udgifter, derunder Jærnbaneanlæg, af de løbende Indtægter, og dette er efter min Formening, naar man ser hen paa det betydelige Beløb, der er udgivet til Jærnbaneanlæg i dette Aar, et meget tilfredsstillende Resultat. Jeg tror imidlertid, at vi ikke skulde gøre os Illusioner om den Formueforøgelse, Staten har vundet herved, thi det turde være ret tvivlsomt, hvor meget den egentlige Formue, set fra et almindeligt økonomisk og finansielt Standpunkt, er bleven forøget ved disse Foranstaltninger. Som sagt, jeg gentager — for at undgaa Misforstaaelser — at jeg ikke dermed vil udtale et eneste nedsættende Ord om disse Anlæg og deres Betydning for Landet og de paagældende Egne; jeg tager det hele